

Божие СЛОВО



ГОДИНА XXI, БРОЙ 10 (207) • 2011 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

Когато Бог избира ...

„А рождението на Исуса Христа биде така: след като бе сгодена майка му Мария за Йосифа, преди да бяха се съединили, тя се намери непразна от Светия Дух. А мъжът ѝ Йосиф, понеже беше праведен, а пък не искаше да я изложи, намисли да я напусне тайно.“

(Мат. 1:18-19)

Когато нощта тихо се спуска над малкия градец Назарет в провинция Галилиея, сякаш с нея се спускат и тежките мисли в главата на дърводелеца, сгоден за Мария. Как можа да се случи точно на него? Какво се обърка? Като че ли всичко изглеждаше добре измислено. Годещ за мома от добър и благочестив род. Момиче с привлекателна външност и безупречна репутация, при това девица. Годещт е факт и Йосиф предвкусва прекрасните мигове на семейния живот с момиче, което истински харесва и започва силно да обича. Но ето, че притесненията за понапълняваща годени-



**Честито
Рождество Христово!**



↪ продължава от стр. 1

ца се заменят от много по-обезпокоителен факт. Мария е бременна и Йосиф вече не е сигурен в нищо. Единственото, което знае със сигурност е, че детето не е от него. И няма как да е, тъй като Мария му е само годеница, не съпруга. Единственото логично обяснение е изневяра. Логично да, но приятно – не! Сърцето, обаче говори друго. Не! Не и Мария. Как е възможно? Все пак няма друго обяснение!

Тук може да се философства много, но говорим за обикновен мъж с наранена гордост.

Вие бихте ли вдигнали сватба с момиче, което точно преди сватбата е забременяло от друг мъж? И аз не бих. Точно така! Докато трескаво събирате пари и организирате тържеството, изпращате поканите и стягате зестрата, бъдещата булка сменя размера на дрехите, които носи заради растящ корем.

Какво ли е казала майката на Йосиф? А приятелите му? Тук мога да продължа без край и да сбъркам, но едно нещо със сигурност да предположа и ще бъда прав – годеникът на Мария беше изправен пред сериозен избор и много тежко решение.

От една страна е наранената мъжка гордост и чест, от друга – годеница, която обича и не му се ис-

ка да напусне. Няма лесен начин. Ако обвини Мария, че е бременна от друг мъж (което, между другото е единственото логично обяснение при така създалата се ситуация)я обрича на смъртна опасност. Според Закона такава жена е блудница и трябва да бъде убита с камъни. Ако я напусне, той ще бъде опозорен, заради хорските приказки, че е направил дете против Закона и го е изоставил заедно с майката (защо да си го причинява, след като не е отговорен за бебето?).

Йосиф е изправен пред дилемата да жертва живота на Мария или собствената си чест и добро име. И в двата случая цената е висока. Неговото чувство за справедливост крещи: „Аз съм прав. Мария е виновна“, но Йосиф избира пътя на любовта. Да избяга тайно не е признак на слабост, а на силна любов. Заради този си характер дърводелецът от Назарет беше избран от Бога за настойник на Неговия Син. Обикновен човек с необикновено сърце. Сякаш Бог ни показва чрез постъпката на Йосиф, колко високо Той цени жертвата на любящото сърце.

Точно в този момент пред нас се очертава смисъла на Рождество Христово. Бог, който няма вина за човешкия грях предаде най-ценното – Сина си заради нас грешните.

Исус остави небесната си „репутация“ и слава и „се отказа от всичко, като взе на Себе Си образ на слуга и стана подобен на човеците; и, като се намери в човешки образ, смири Себе Си и стана послушен до смърт, даже смърт на кръст. Затова и Бог го превъзвиси, и Му подари името, което е над всяко друго име; (Фил. 2:7-9)



Както Йосиф взе решение, основано на неговата любов към Мария, а не на жаждата за мъст и справедливост; така и Бог взе решение, основано на любов към група недостойни грешници (към която се числяхме и ние с вас, между другото). Както се казва в една любима моя песен:

„Заради мен остави славата Си в небеса.

Заради мен дойде да страда на света.

Заради мен изрече вечните си словеса,

Спасителна надежда имам във Христа!“

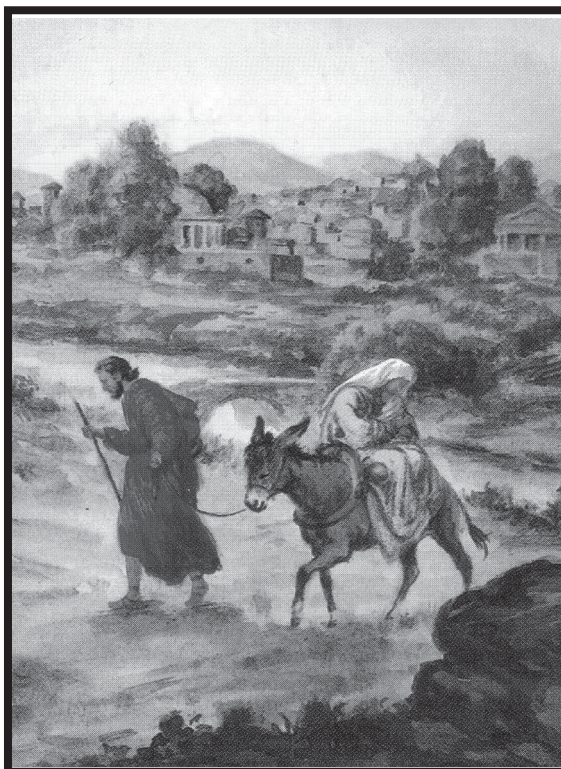
Аз съм много щастлив, че нашия Баща има такъв характер. Неговата любов към нас струва много повече от всички подаръци, които можем да си пожелаем и да получим.

Бог ни даде най-великия дар и то без да имаме шанс да го заслужим. Исус дойде за непослушните деца и за онези, които няма с какво да Му отплатят.

Щях да пропусна! В размяната на подаръци и Бог си избра нещо, което ние имаме и иска да му Го дадем в замяна на Неговия дар.

Какво е то? Нашият грях и болести! Да не забравяме и притесненията, безпаричието и депресията... Време е за размяна на подаръци!

п-р В. Владимиров



Ангел от Господа се явява насъне на Йосифа и казва: Стани, вземи детето и майка му и бягай в Египет. И остана там, докато ти река, защото Ирод ще потърси детето, за да го погуби...

И тъй, той стана и отиде в Египет, дето остана до Иродовата смърт; за да се сбъдне реченото от Господа чрез пророка: „От Египет повиках Сина си.“

(Матей 2:13-15)

Ако нямам любов, нищо не съм!

1. Божията същност е любов

Любовта е основният атрибут на Божия характер. Тя е същността на Неговото естество.

“Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот.” (Йоан 3:16)

“В това се състои любовта, не че ние сме възлюбими Бога, но че Той възлюби нас и прати Сина Си като умилостивление за греховете ни.” (1 Йоаново 4:10)

2. Основният критерий дали сме Божии деца е дали имаме същото естество – любов.

Бог създаде човека по свой образ и вложи в него своето естество. Той го създаде от любов, за да общува с него. Христовата жертва в своята същност е проявяване на Божествената любов към нас и желание за възстановяване на взаимоотношенията на любов и общуване между Бог и човек. Ето защо мерило за това дали наистина сме новородени християни, т.е. дали Божие естество живее в нас, е Божествената любов, която е в основата на всичко, което правим в живота си.

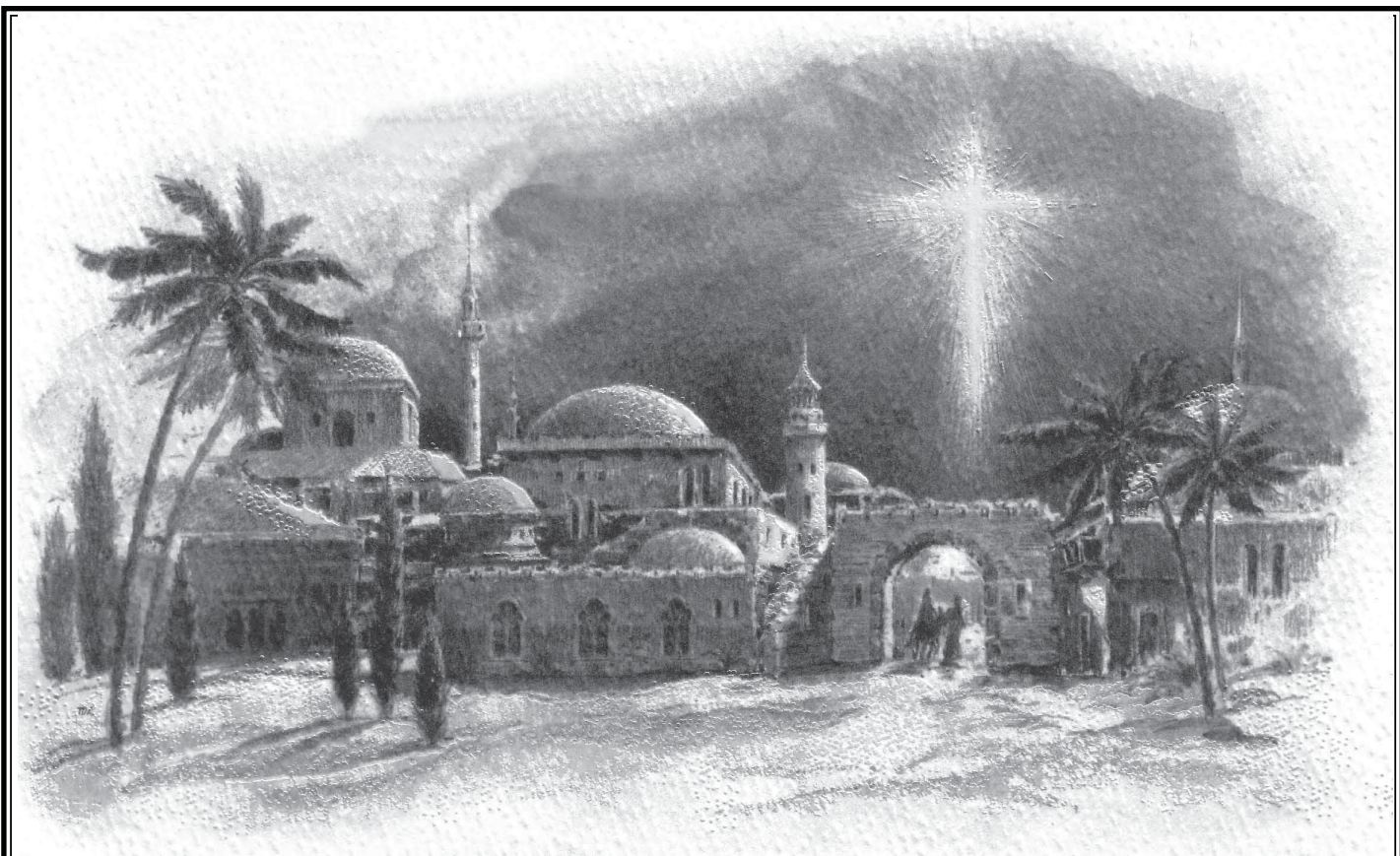
“... Божията любов е изляна в сърцата ни чрез дадения ни Свети

Дух.” (Рим. 5:5)

“Нова заповед ви давам, да проявявате любов един към друг; както Аз ви възлюбих, така и вие да проявявате любов един към друг. По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате любов помежду си.” (Йоан 13:34, 35)

Христос не очаква нищо по различно от нас от това, което Той прояви към нас – любов на дело и в действителност: “Както Аз ви възлюбих, така и вие проявявайте любов.”

Той не очаква от нас нещо, за което не ни е дал способност – Божие естество и неговата лю-



“Ето, девицата ще зачне, ще роди Син; и ще Го нарекат Емануил, което значи “Бог с нас”... “И ти, Витлееме, земя Юдова, никак не си най-малък между Юдовите началства. Защото от тебе ще произлезе Вожд, който ще бъде пастир на моя народ Израил.”

(Евангелие Матей 1-2)

бов е изляна в сърцата ни чрез Святия дух. Ако не живея в любов, аз бих си задал въпроса дали наистина съм се покаял за греховете си, дали наистина съм приел Христос за Личен Спасител и дали наистина съм новороден и Той живее в мен.

Светът ще познае, че сме Негови ученици не по краисивите ни думи, не по начина, по който сме облечени, не по вида, който си придаваме, не по великите дела, които вършим, не по това дали чрез нас стават знамения и чудеса, не по това дали се наричаме християни, не по това дали ходим на църква, четем Библията или се молим, а по това дали проявяването на Христовата любов е начин на живот за нас.

не е мотивирано от любов. Любов, която е съзнателно, целенасочено духовно посвещение, вдъхновено от Божията любов към нас и в нас.

Каква полза да си хукнал да спасяваш света, ако не обръщаш внимание на семейството си? Как можеш да се погрижиш за тези, които са в нужда, ако майка ти се нуждае от слухов апарат, за да общува с хората, а ти ѝ казваш, че е по-добре да си тръгва преди края на службата, за да не се налага да говори с тях?

Има ли смисъл да организираш безброй богослужения, за да служиш на хората, когато баба ти живее като отшелник в къщата, която ти е подарила за жилище? Можеш ли да научиш другите на нещо, когато

3. Ако не проявяваме Божията любов в живота си сме нищо и нищо, което правим, не ни ползва.

“Ако говоря с човешки и ангелски езици, а любов нямам, аз съм станал меден гонд, който звънти, или чинел, който дрънка. И ако имам пророческа дарба, и зная всички тайни и всяко знание, и ако имам пълна вяра, тъй щото и планини да премествам, а любов нямам, нищо не съм. И ако раздавам всичкия си имот за прехрана на сиромасите, и ако предам тялото си на изгаряне, а любов нямам, никак не ме ползва.”

(I Кор. 13:1-3)



Мога да съм най-изкусният проповедник и сладкодумен говорител, който говори като ангел, но без любов това е като звънтене на чинел.

Дори, ако продам всичко, което имам, за да осигуря прехрана на бедните без това да е продиктувано от дълбока Божествена любов и убеждение – няма никаква полза за мен. Дела без любов нямат никаква полза за мен.

“Понеже в Исус Христос нито обрязването (произход, обреди и ритуали) има някаква сила, нито необрязването, но вяра, която действва чрез любов.” (Галатяни 5:6)

В Божието царство нищо от това, което правим, няма полза, ако

собственото ти семейство не го проявява на практика? Християнството е преди всичко взаимоотношения, в които се проявява Божествената любов.

Ако не сме разбрали това, не сме разбрали нищо! Ако не го вярваме и не го живеем, нищо от това, което правим няма полза, нищо!

4. Какво на практика означава проявяване на Божията любов

Ако сравним атрибутите на любовта в I Коринтяни 13 с атрибутите (или плода, т.е. естеството или характера) на Святия дух в Галатяни 5, виждаме, че те се припокриват.

Любовта е дълготърпелива, а



Песента на Мария, майката Господна

И Мария каза: Величае душата ми Господа, и зарадва се духът ми в Господа, Спасителя мой. Защото погледна милостиво на низкото положение на слугинята Си; И ето, от сега ще ме облажават всичките родове.

Защото силният извърши за мен велики дела; И свято е Неговото име. И, през родове и родове, Неговата милост е върху ония, които Му се боят. Извърши силни дела със Своята мишца; Разпръсна ония, които са горделиви в мислите на сърцето си. Свали владетели от престолите им. И въздигна смирените.

Гладните напълни с блага. А богатите отпрати празни.

(Лука 1:46-53)



П-р Емануил и Силвана Тотев

плодът на Духа е дълготърпение

Дълготърпение означава да не изискваме да се случат веднага нещата, които бихме искали. Да съумеем да изслушаме и изчакаме другия; дори да успеем да издържим, това, което не ни е приятно.

Любовта е милостива (учтивва), а плодът на Духа е благод.

Постъпваме ли учтиво към хората или сме груби и недодялани в отношението си към тях? Позволяваме ли си да обиждаме и нагрубяваме? Учтиви ли сме към колегите и хората навън, а невъздържани към близките си?

Любовта не завизда, а плодът на Духа е любов.

Радваме ли се на успеха на другите. Дразним ли се от това, че някой има неща, които ние нямаме. Не става дума само за вещи и предмети, но и за взаимоотношения. Ревнуваме ли, че някой има по-добро семейство от нашето?

Любовта не се превъзнася и не се гордее, а плодът на Духа е кротост.

Считаме ли себе си за нещо повече от това, което много добре знаем, че сме, ако сме честни спрямо себе си. Мислим ли, че сме нещо повече от другите, по-умни, по-способни, по-красиви...

Любовта не безобразничи (не е груба и арогантна), а плодът на Духа е себеобуздание, т.е. самообладание.

Избухливи ли сме? Държим ли се арогантно? Имаме ли сила-

та и въздържаността да не кажем или направим това, което първо ни хрумва?

Любовта не търси своето, а плодът на Духа е милосърдие.

Любовта не е егоистична и егоцентрична. Склонни ли сме да споделяме, да даваме ценни за нас неща? Любовта не се налага и не търси своите права, а се интересува от потребностите и желанията на другите.

Любовта не се раздражнява, а плодът на Духа е мир.

Лесно ли се засягаме и обиждаме? Лесно ли изпускаме нервите си? Задържаем ли огорчение в себе си?

Любовта не държи сметка за зло, а плодът на Духа е милост.

Искаме ли този, който не е постъпил добре към нас да си получи заслуженото? Искаме ли възмездие, хората да си платят за това, което са направили? Или сме милостиви и се молим и се надяваме да се осъзнаят и покаят? Готови ли сме да простим, както Христос прости на нас, без да го заслужаваме?

Любовта не се радва на неправдата, а се радва заедно с истината, а плодът на Духа е радост.

Ако има любов, не може да има лъжа и измама. Когато правдата и истината тържествуват, това носи ли ни радост? Където има истински взаимоотношения, има и радост и удовлетворение.

Любовта всичко премълчава,

на всичко хваща вяра, на всичко се надява, всичко търпи, а плодът на Духа е вяра (вярност).

Това означава доверие към другия. Да вярваме най-доброто за всеки, т.е. да не бъдем мнителни, но да считаме всеки за добър до доказване на противното. Доверие и вярност в семейството; доверие и вярност в приятелството; доверие и вярност във взаимоотношенията с Бога и другите. Любовта ни помага да издържим всякакви обстоятелства и да не губим надежда!

Любовта никога не отпада; другите дарби, обаче, пророчества ли са, ще се прекратят; езици ли са, ще престанат; знание ли е, ще се прекрати.

Любовта е неизчерпаема. Тя не отслабва и не угасва. Дарбите са до време и ще изпълнят своето предназначение. От различните езици един ден също няма да има смисъл и полза и ще бъдат премахнати. Знанието също ще изгуби своя смисъл и стойност и ще бъде заменено от истината, защото познанието ни е фрагментирано и никога няма да бъде пълно.

“Защото отчасти знаем и отчасти пророкуваме; но когато дойде съвършеното, това, което е частично, ще се прекрати. Когато бях дете, като дете говорех, като дете чувствавах, като дете разсъждавах; откакто станах мъж (зрял човек), съм напуснал детинското. Защото сега виждаме нещата неясно, като в огледало, а тогава ще ги видим лице в лице; сега познавам отчасти, а тогава ще позная (Бога) напълно, както и съм бил напълно познат (от Него).”

И така, остават тези три-те: вяра, надежда и любов; но най-голяма от тях е любовта.

Вярата в Бога ни е необходима за сегашния живот. Надеждата да бъдем с Него завинаги ни дава цел, посока и прицелна точка. Любовта остава да живее вечно, защото е същността на Божието естество и средата, в която ще живеем в Неговото присъствие.

А над всичко това се облечете в любовта, която свързва всичко в съвършенството.

П-р Емануил Тотев

**Давидова
песен на
възкачванията**

Как е благо и угодно
и по волята Господна
братята да са в едно,
щом завинаги се махне
от съгласието тяхно
всякакво петно!

Както от рога елеят,
пълен с аромат, се лее
въз главата на Аарон
и се стича по яката
на одеждата му свята.
Толкоз е добро!

Както сутринта росата,
слизаща откъм билата
на разкошния Ермон
и покриваща с елмази
хълмите, които пазят
от врази Сион.

Както с капки животворни
Той дарява ниви орни,
та да дават хубав плод,
също дружбата ни здрава
Царят вечен благославя
с нямащ край живот.

Тодор Червенков
(по Псалом 133)



Рождество Христово е празник на радостта, светлината и децата.
Това е рисунката на Йоанна Владимировна, 8 години, ЧОУ "Дъга",
гр. Баня, спечелила награда в Националния конкурс, посветен на
големия християнски празник.



Скъпи читатели,

Редакцията на вестник "Божие слово" се присъединява към вас и семействата ви чрез празнуването на Христовото раждане. И през Новата година ще продължаваме да бъдем заедно с вас, като откликваме на вашите проблеми, радости и победи. Бог е сложил благословението в нашите ръце и ние трябва да го предадем един на друг!

Завършвайки 2011 година със сърца, пълни с Неговата любов и с очакване за нещо по-добро, искаме да ви уверим, че ще продължаваме да ви обичаме и да се молим за вас и вашите семейства.

**Честито Рождество Христово!
Весели и благословени празници! Успешна 2012 година!**

НОВО! Младежко и тийнейджърско! НОВО!

Кога: Всеки петък от 18:30ч.

Къде: Църква "Дом на радост", ж.к. Люлин 8, ул. "Тоце Делчев" 34
(заг магазин Била)

Младежки ръководител: Георги Ангелов (Жоро)

Мобилен тел.: 0899 62 52 44

Ако не можете да ни намерите, звънете - и ще уредим въпроса! 😊

1	М	У	Х	А
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8	С	Л	О	Н

МЕТАМОРФОЗА

Хората правят от мухата слон, когато се отнася за другите, а когато се отнася за тях си, се стремят да направят обратното. Предлагам ви една интерпретация на стиха от Ев. Матей 7:3: „И защо гледаш съчицата в око на брата си, а не внимаваш на гредата в твоето око?“

Във всяка от думите една буква е различна от предходната. Местата на останалите не е задължително да се запазят.

Значението на думите е следното: 2. Вдъхновителка на творец; 3. Част от лицето; 4. Безалкохолно питие от просо; 5. Домашно млекодайно животно; 6. Превозно средство; 7. Част от дърво.

Решението не е единствено. Ще се радвам, ако намерите собствени.



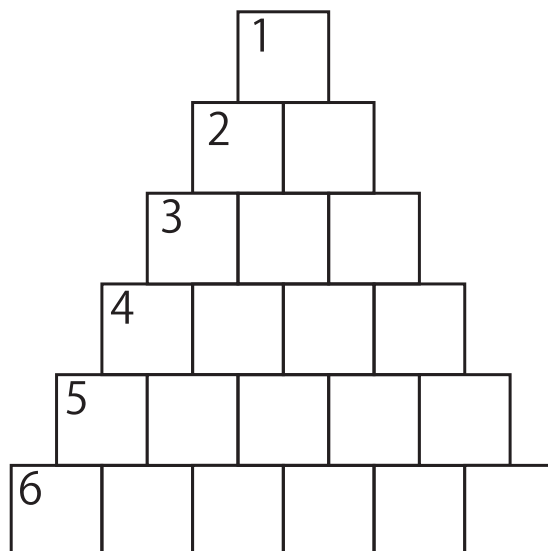
Съставил: Харизан Харизанов

ПИРАМИДА

Всяка следваща дума съдържа буквите на предходната плюс още една. Местата на буквите се променят.

Значението на думите е следното:

1. Първата буква от азбуката;
2. Месец от еврейската година (съответстваш на части от юли-август);
3. Староеврейска мярка за тегло и течности;
4. Мая;
5. Баща на седем магьосници, използващи неправомерно името Исус Христос (Д.А. 19:13, 14);
6. Израз в началото на стих Йов 21:14, означаващ „при все това“ или „в същото време“.



Поклонението на мъдреците

В далечни източни страни живеели мъдреците. Те знаели мястото на всяка звезда на небето. Всяка нощ гледали звездите. Веднъж както обикновено разглеждали нощното небе и един от тях възкликнал: „Вижте, нова звезда! Никога по-рано не е била там. Това е звездата на царя на Иудея. Да вървим по-скоро при Него и да Му се поклоним!“ И мъдреците се отправили на дълъг път, за да се поклонят на Иисуса Христа. Това била Неговата звезда, Той бил царят на Иудея.

По това време в Йерусалим управлявал цар Ирод. Като дошли в града, мъдреците веднага се отправили към царския дворец. Те мислели, че иудейският цар се е родил там, в двореца. „Къде е новороденият цар на Иудея? Ние видяхме Неговата звезда и дойдохме да Му се поклоним“ - обръщали се към всички мъдреците.

Ирод много се изплашил, като чул техните думи. „Нима се е родил нов цар? И защо Неговата звезда е засияла на небето? Навярно това е много могъщ цар“ - мислел си Ирод. Той бил прав: родил се Иисус Христос. Царят на целия свят, Синът Божий.

Ирод започнал да разпитва свещениците от Йерусалим: „Къде се е

родил новият цар?“ Свещениците знаели, те знаели всичко, което е написано в Свещените книги. И отговорили: „Във Витлеем, така пред-



сказа пророкът на Господа.” На Ирод му било много неприятно да чуе това. „Аз не искам в моята страна да има нов цар и не искам този цар да бъде по-могъщ от мен“ - мислел си той.

Ирод заповядал да доведат при него източните мъдречи:

„Идете във Витлеем и там търсете Детето. И ако Го намерите, върнете се при мен и ми разкажете къде е То. Тогава и аз ще отида във Витлеем да Му се поклоня.“ Но това не било истина, той съвсем не искал да се поклони на Иисуса, а да Го убие.

Като му обещали да се върнат, мъдреците се отправили към Витлеем. Щом пристигнали в града, те пак видели на небето звезда, която сияела по-ярко от другите. Сега тя светела точно над дома, където живеели Йосиф, Мария и малкият Иисус. Мъдреците вече знаели в кой дом е Иисус Христос. Те влезли вътре и почтително Му се поклонили. След това положили редом с него красиви подаръци: злато, ливан и смирна.

През нощта, когато мъдреците спели, на сън им се явил Ангел. И той казал на мъдреците: „Не се връщайте при Ирод, а заминавайте направо за своята страна. Но при обратния си път не минавайте през Йерусалим.“



Божия църква „Дом на радост“

с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
В кв. Люлин 8 (заг Билла)
Вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.
* * *
В Баня,
ул. „Св. Кирил и Методий“ 16
сряда 18:30 ч.; неделя 9:30 ч.

Абонаменти за 2012 г.
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО“,
се приемат във всички
пощенски станции
в страната.

КАТАЛОЖЕН No-106

Абонаментът
за една година е 3,60 лв.,
за полугодие - 1,80 лв.,
за тримесечие - 0,90 лв.

1320 София Баня
ул. „Кирил и Методий“ 16

Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от волни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, 1320 Баня
ул. „Цар Борис“ 18
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428